

Scenki dla dziewcząt

Skutecznym sposobem, aby pokazać techniki dominacji (Master Supression Techniques) i jednocześnie zaangażować uczestniczki warsztatu jest użycie scenek do odegrania. Poniżej znajduje się instrukcja trenerska, w tym ramy czasowe, ustawienia scenki, jej postacie (role) i sugerowane omówienie.

Ramy czasowe działania

- 15 minut – przygotowanie uczestniczek do wcielenia się w rolę
- 15- 20 minut – odgrywanie scenki (spotkanie samorządu lokalnego, na którym omawiany jest wniosek dotyczący zbudowania placu zabaw dla dzieci)
- 40 - 60 minut – omówienie (pytania do refleksji, omówienie, w tym innowacyjnej metody "Teatru opresjonowanych")

Ustawienie scenki + instrukcje dla uczestniczek

Można to wyświetlić na ekranie, w prezentacji PowerPoint lub można wydrukować.

Jesteście lokalnymi aktywistkami i aktywistami, którzy przygotowali protest w ochronie środowiska. Przeczytaj swoją rolę / zadanie (zostaw te informacje dla siebie, nie pokazuj tego nikomu) i przygotuj się do dyskusji na temat tego, kto powinien wygłosić przemówienie podczas protestu. Podczas odgrywania scenki uważnie obserwuj swoich kolegów i koleżanki.

O scenie protestacyjnej:

- protest został zorganizowany przez grupę młodych aktywistów (zarówno chłopców, jak i dziewczęta), ale Emilia nie tylko brała udział w jego przygotowaniu ale również go zarejestrowała.
- Emilia jest zaangażowana w ruch od samego początku, ale nigdy nie była uważana za przywódczynię, ponieważ zajmuje się różnymi rzeczami potrzebnymi przy organizacji, w tym sprawami technicznymi.
- nie było planu, aby przemawiać podczas protestu, ale zainteresowanie mediów jest nieoczekiwanie duże, a dziennikarze domagają się oświadczenia.
- od pewnego czasu dziewczęta są niezadowolone ze sposobu organizacji działań proekologicznych - pełnią mniej ważne role w miejscach publicznych i zawsze są odpowiedzialne za „niewidzialną robotę”: przygotowywanie bannerów, sprzątanie i inne niezbędne rzeczy.

- Kris jest nowy w mieście. Jest popularnym kapitanem drużyny piłki nożnej w pobliskiej szkole. Chce wygłosić mowę, ponieważ chce zaimponować swojej dziewczynie.

Postacie z opisem ról do odegranie

Można zmodyfikować liczbę postaci a także charakterystyk w danej roli, w zależności od wielkości grupy. Wydrukuj opisy ról i ich zadania (charakterystyki), rozetnij tak aby na jednym pasku znajdowała się jedna rola wraz z opisem i pozwól uczestniczkom je wylosować. Uczestniczki nie powinny dzielić się swoimi rolami między sobą. Daj wsparcie głównej bohaterce, czyli osobie odgrywającej rolę Emilii Woods, ponieważ to ona będzie w trudnej pozycji radzenia sobie z różnymi technikami dominacji. Powiedz jej, że ma możliwość powiedzenia „stop” w każdym momencie, jeśli poczuje, że nie chce dłużej odgrywać swojej roli.

<p>Emilia Woods, lokalna aktywistka, 20 lat, zawsze obecna podczas przygotowywania protestów i często wspierająca je jako „wsparcie techniczne”. Wiele osób uważa, że powinna bardziej przejmować rolę liderką, ponieważ jest bardzo dobra w organizowaniu rzeczy i kontaktach z ludźmi.</p>	<p><u>Twoje zadanie:</u> podczas protestu media proszą o krótkie oświadczenie, które chcą nagrać. Niektórzy wskazywali na ciebie jako na osobę, która powinien zabrać głos, ale masz też oponenta - Krisa, który będzie walczył o mikrofon. (Uważaj na potencjalnie negatywne opinie).</p>
<p>Kris Hunter, nowy chłopak w mieście, 21 lat, przystojny i pewny siebie, gra w piłkę nożną i chce zostać kapitanem drużyny.</p>	<p><u>Twoje zadanie:</u> Argumentujesz, że to ty powinieneś zabrać głos, ponieważ masz doświadczenie w mediach jako piłkarz. W rzeczywistości chcesz zaimponować swojej dziewczynie, która może zobaczyć Cię w Wiadomościach w telewizji.</p>
<p>John Bolton, zastępca kapitana drużyny piłkarskiej, w której gra Kris. Chcesz wesprzeć swojego kolegę z</p>	<p><u>Twoim zadaniem:</u> Żartując bez przerwy lekceważysz Emilę. Kiedy tylko możesz, mówisz, że nie może się równać z Krisem.</p>

<p>drużyny, ponieważ Kris zadzwonił do ciebie abyś przyłączył się do protestu i poparł jego pozycję w dyskusji.</p>	
<p>Elisabeth Chambers, lokalna działaczka, 32 lata, matka 2-letniego dziecka, które jest z nią podczas protestu.</p>	<p><u>Twoje zadanie:</u> Wyrażasz poparcie dla propozycji, aby to Emilia przemawiała do prasy, ale nie jesteś w stanie uczestniczyć w całym spotkaniu, ponieważ Twoje dziecko płacze i co chwilę musisz wychodzić, aby je uspokajać.</p>
<p>Mary Littleball, lokalna aktywistka, 15 lat, nieśmiała, to jeden z jej pierwszych protestów.</p>	<p><u>Twoje zadanie:</u> Jesteś gotowa wesprzeć Emilię, ponieważ wiele o niej słyszałaś, ale boisz się przeciwstawić tak popularnemu chłopcu jak Kris.</p>
<p>Dana Walker, lokalna aktywistka, 19 lat, jesteś potajemnie zakochana w Krisie, więc ta dyskusja jest okazją, aby cię zauważył.</p>	<p><u>Twoje zadanie:</u> Popierasz propozycję wygłoszenia przemówienia przez Krisa, ignorując zasługi Emilii. Otwarcie mówisz, że Kris jest przystojny, więc bez względu na to, co powie, będzie dobrze wyglądać w telewizji.</p>
<p>Lara Caesar, aktywistka lokalna, 21 lat, chciałaby również wygłosić przemówienie, ale ponieważ nikt jej nie zaproponował, stara się zdyskredytować obie zaproponowane osoby.</p>	<p><u>Twoje zadanie:</u> Podczas dyskusji głośno komentujesz rozmiar piersi Emilii i twierdzisz, że Kris jest dobry jedynie w kopaniu piłki.</p>
<p>Paula Newman, uczennica, 17 lat, która od kilku lat aktywnie organizuje protesty.</p>	<p><u>Twoje zadanie:</u> Mówisz (ale nie zabierając głos, tylko tak przy okazji), że popierasz Emilię, ponieważ to ona jest zawsze zaangażowana we wszystkie działania i wie najwięcej o proteście.</p>

<p>Martin Luckyfellar, lokalny aktywista, 21 lat, jest zaangażowany tylko w zbieranie dziewczyn podczas protestów.</p>	<p><u>Twoje zadanie:</u> Bawisz się telefonem komórkowym (gry, SMS, e-maile itp.) podczas całego zdarzenia.</p>
<p>Jennifer Black, nauczycielka w pobliskiej szkole, lat 42, która wzięła udział w proteście na początku, ale pojechała na spotkanie z przyjaciółmi i teraz wróciła, gdy Mary Littleball poprosiła ją o wsparcie.</p>	<p><u>Twoje zadanie:</u> Rozmawiasz przez telefon ze znajomymi podczas części dyskusji o tym, kto powinien zabrać głos. Od czasu do czasu próbujesz wesprzeć Emilę, ale po chwili znowu rozmawiasz przez telefon...</p>
<p>Bob Bradley, lokalny działacz, 27 lat, doświadczony w ruchu ekologicznym, ale znany również z tego, że nigdy nie był w stanie przygotować i zorganizować wydarzeń. Tak zwany „niebieski ptak”, nie bardzo można na niego liczyć.</p>	<p><u>Twoje zadanie:</u> Jesteś bardzo zainteresowany dyskusją, ale oczywiście jest dla ciebie, że Emilia nie powinna reprezentować całego ruchu, ponieważ jest kobietą. Używasz stereotypowych argumentów, takich jak jej emocjonalność i niezdecydowanie, aby zdyskredytować ją jako mówczynię.</p>
<p>Barnaby Darcy, local activist 20 years old.</p>	<p><u>Twoje zadanie:</u> Przyszedłeś tutaj ze swoim przyjacielem Rickiem Fielderem i oboje jesteście zainteresowani tym, gdzie pójść po proteście, nie interesuje was dyskusja. Wymieniacie opinie o barach w pobliżu.</p>
<p>Rick Fielder, lokalny aktywista, 21 lat.</p>	<p><u>Twoje zadanie:</u> Przyszedłeś tutaj ze swoim przyjacielem Barnabym Darcy i oboje jesteście zainteresowani tym, gdzie pójść po proteście, nie interesuje was dyskusja. Wymieniacie opinie o barach w pobliżu.</p>

Peter Young, lokalny działacz i akademik, 27 lat

Twoje zadanie: Będziesz wielokrotnie podkreślał, że nikt nie powinien rozmawiać z prasą, ponieważ i tak informacje zostaną zmanipulowane.

Podsumowanie – pytania do refleksji

Pytania po odegraniu scenki przez uczestniczki:

- Jakie zachowania były nie w porządku? (*Spisanie wszystkich nieprawidłowych zachowań na flipcharcie, aby móc wrócić do tych przykładów.*)
- Czy kiedykolwiek napotkałaś podobną sytuację?
- Jakie są inne możliwe wydarzenia, które mogą się zdarzyć?
- Jak to jest być na pozycji osoby, która stosuje techniki dominacji?
- Jak można zareagować w takich sytuacjach?
- Z kim można było nawiązać sojusz?
- Dlaczego warto nawiązywać sojusze?
- Co można zrobić, jeśli zauważysz, że ktoś stosuje techniki dominacji na tobie?
- CO można zrobić, jeśli zauważysz, że ktoś stosuje techniki dominacji na kimś innym?

Metoda Teatru Opresjonowanych.

Celem tego działania w podsumowaniu i refleksji jest rzeczywiste odegranie różnych Kontr-strategii a nie tylko opowiedzenie o nich w teorii ("w tej sytuacji chciałbym zrobić", "chciałbym ignorować jego zachowanie" itd.).

Korzenie Teatru Opresjonowanych sięgają do pedagogiki uciśnionych opracowanej przez Paulo Freire w latach 60-tych XX wieku w Brazylii, w odpowiedzi na ówczesny wojskowy i elitarny reżim. Celem było rozwijanie krytycznego myślenia u ludzi, ale także poprzez tworzenie krytycznej umiejętności czytania i pisanie, dialog prowadzić miał do uświadomienia sobie własnej sytuacji życiowej. Brazylijski dramaturg i reżyser Augusto Boal przeniósł następnie pedagogikę uciśnionych do języka teatru – gdzie wraz z innymi - ustanowił i rozwijał koncepcję Teatru Opresjonowanych. Teatr ten jest zestawem technik, gier i ćwiczeń, których główną ideą jest przywrócenie dialogu

między ludźmi poprzez formę sztuki, jaką jest teatr. Zajmuje się tematem opresji – zewnętrznej i wewnętrznej. Możemy go wykorzystać do wykrywania mechanizmów ucisku, z jakimi zmagamy się w naszym codziennym życiu. Może prowadzić do transformacji naszego społeczeństwa, kładąc nacisk na solidarność z doświadczającymi opresji.

Teatr opresjonowanych prezentuje publiczności krótką opowieść teatralną o opresji bohatera. Po tej historii, publiczność jest pytana, czy ktoś chce przyjść na scenę, zająć pozycję bohatera poddawanego opresji i spróbować odtworzyć jego rolę inaczej. Chodzi o to, aby zbadać różne kontr-strategie i pomysły oraz bezpośrednio zaangażować publiczność w historię. Celem jest pokazanie, że jesteśmy w stanie zmienić bieg wydarzeń, i że jesteśmy w stanie zrobić to samo w naszym życiu.

W naszym przypadku krótką teatralną historią jest scenka (rozpisana z podziałem na role) a opresjonowaną bohaterką jest Emilia Woods, która doświadcza manipulacyjnych zachowań podczas dyskusji tym, kto powinien wygłosić oświadczenie dla prasy. Po zakończeniu odgrywania scenki osoby uczestniczące w szkoleniu są zachęcane do zamienienia się rolami z osobą, która grała Emilię Woods i wymyślenia nowej kontr-strategii podczas ponownego odtwarzania całej sytuacji. Jeśli więcej osób chce zagrać główną bohaterkę i pojawia się więcej pomysłów na to, co można zmienić w zachowaniu i reakcjach głównej bohaterki – odgrywanie można powtórzyć kilkakrotnie. Możliwe jest też odgrywanie sojuszniczek i sojuszników w kolejnych odsłonach scenki.

